

Una ciutat ocupada

La Barcelona dels Jocs és més que el cap i casal. L'ocupació olímpica es repartirà en 16 subseus, a part de les quatre grans àrees de serveis, esports i allotjament que es dibuixen a la ciutat comtal.

Les xifres espantoses. Deu mil esportistes de 5 continents competint en 26 campionats mundials jurant 15 dies. Quaranta-quatre instal·lacions olímpiques, amb una capacitat total per a 552.532 espectadors. Sis milions i mig d'entrades a la venda per a 526 sessions esportives. Setze ciutats subseus. Una família olímpica (dirigents, atletes, periodistes i convidats) formada per 39.961 persones, a més de 35.000 persones convidades per les empreses patrocinadores. Uns 30.000 voluntaris col·laborant amb l'organització. 2.330 vehicles olímpics, cedits per SEAT, amb dret a carrils reservats durant els Jocs. Cincents correnguts diaris en autobusos... I n'hi ha moltes més.

Ajuntament i COOB recomanaran a les empreses que donin vacances al personal a partir del 15 de juliol. No n'hi ha per menys. Barcelona ha de posar a prova durant 15 dies i davant de mig món (el mig que viu de la TV) les infraestructures, accessos i obres que vénen posant a prova la paciència olímpica dels seus ciutadans des que ha arribat la febre constructora. Després de firmar la pau laboral amb els atletes del 92 el passat mes de maig, totes les institucions que participen de la bogeria de mig bilió de pessetes en obres olímpiques respiren més tranquils. Un aeroport condemnat a rebre una mitjana de milers de VIP's per hora en espais molt limitats de temps no pot permetre's el luxe d'unes comunicacions a mig fer, per po-

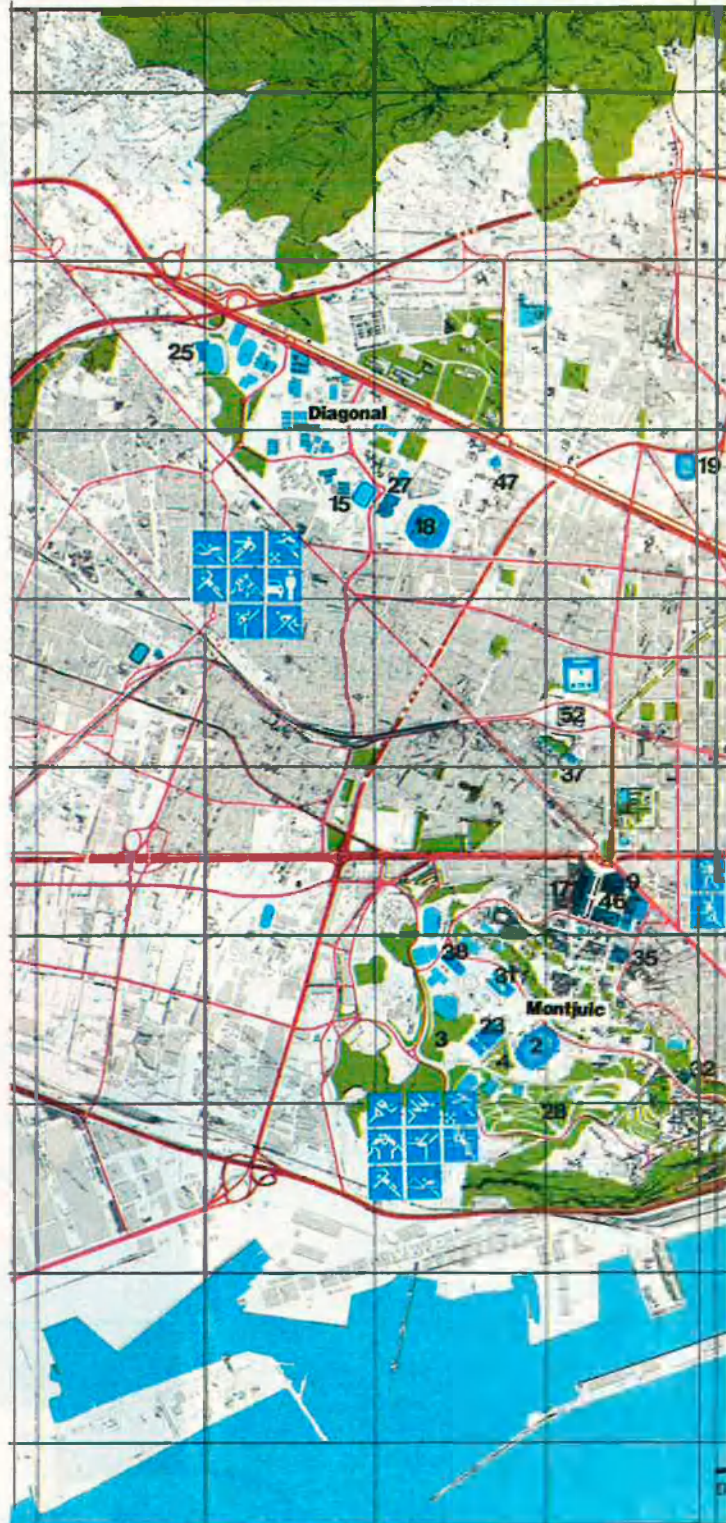
sar un exemple.

Si bé la descentralització –buscada i necessària– ha traslladat a setze ciutats l'esperit sòcio-econòmic-esportiu-televisiu dels Jocs, la ciutat que 47 membres del CIO van votar un 17 d'octubre de 1986 com a seu del 92, s'emporta la palma. El cap i casal compartirà les penes i també la glòria, però l'impacte turístic i de comunicació és quedarà a casa. De tota manera, Reus, Sant Sadurní i Vic (hoquei patins); Terrassa (hoquei herba); l'Hospitalet i Viladecans (beisbol); Bayoles (rem); Mollet (tir olímpic); Sabadell, València i Saragossa (futbol); El Montanyà (hípica), Castelldefels (piragüisme); Seu d'Urgell (piragüisme en aigües braves); Granollers (handbol) i Badalona (basquet i boxa) escamparan l'ocupació pacífica dels Jocs i deixaran alguns metres per respirar a Barcelona.

QUATRE BARRIS ESTELLARS

Els Jocs s'ho poden permetre tot. D'entrada, han estructurat la ciutat en quatre àrees que es convertiran en focus d'atenció. Per a la majoria dels 40.000 representants del que els estatuts del CIO han decidit com a família olímpica (amb dret a descomptes de família nombrosa), la imatge de Barcelona serà la de l'aeroport, la del seu hotel i la de l'àrea olímpica on els toqui competir. I amb sort, una mica de Gaudí.

Montjuïc, recuperada com a muntanya esportiva amb funicular i aspiracions de metro, serà l'àrea estel·lar. A més de tenir l'esport rei d'uns Jocs, l'atletisme, deu modalitats més

de competició tindran lloc en 8 instal·lacions. El recinte firal, erigit en centre de comunicacions i de premsa, farà que des de les fonts fins a l'estadi olímpic la bogeria sigui total. Fins i tot els espectadors se sentiran *irremeiablement* contagiats per l'ambient esportiu i decidiran pujar a peu la

muntanya (alguns trams tindran escales mecàniques) en lloc d'esperar un metro que té anunciada l'arribada del primer tren per a l'any 1995.

L'àrea de la Diagonal, marcada per la presència del camp del Barça i de l'Espanyol, compartirà un torneig de futbol de menors de 23 anys amb

València, Sabadell i Saragossa. L'hípica del ministadi del F.C. Barcelona i el judo, taekwondo i hoquei del palau blaugrana completen la categoria d'àrea olímpica per a la zona. A l'hora de la veritat, la presència dels membres del CIO a les habitacions del princesa Sofia serà decisiva per

convertir l'entrada sud de Barcelona en centre neuràlgic. Els moviments de les màximes instàncies gestores de l'empresa dels cinc anells, encapçalats per Samaranch, marcaran la pauta d'aquells 15 dies d'estiu.

ATLETA VA, ATLETA VE

Esportivament, completen la distribució d'àrees sobre la qual treballa Barcelona la zona de la Vall d'Hebron, amb tennis, pilota, ciclisme i tir amb arc, i la del Parc de Mar, amb un flamant port esportiu per als amants i competidors de la vela. De fet, però, la transcendència d'aquestes dues últimes zones la donen més aviat la Vila olímpica dels atletes al Parc de Mar i alguns habitatges per a periodistes i jutges a la Vall d'Hebron. El recorregut de cinc quilòmetres entre les cases dels atletes i l'estadi on suaran les medalles concentrarà l'atenció dels cossos de seguretat i del personal operatiu del COOB. Els atletes no volen tardar més de 15 minuts "de casa a la feina" i sort tindran amb el cinturó de litoral per no haver de fer esperar els 3.000 milions de telespectadors apoltronats a la butaca on fan esport. Els cinturons de Ronda tenen un pes específic clau en les quatre àrees olímpiques comentades. El cinturó de mar o cinturó del litoral tindrà capacitat per a 90.000 vehicles per dia i comunicarà Zona Franca, Port, Poblenou i Ciutat Vella. El II cinturó o cinturó de mar, pensat per a 130.000 vehicles diaris, comunicarà Montgat i el Prat. Justament aquest eix té pendents les potes nord i sud, i ja es comença a témer que s'arribi al 92 a peu coix. No acabar la pota sud, que comunica amb l'aeroport remodelat, tindria greus conseqüències d'imatge per a Barcelona. La ciutat, ocupada per milers de persones que alimenten la torxa de l'espectacle més gran del món, vol que tot vagi sobre rodes. I que les rodes rodin, és clar.

